

N:o 29.

af herr **J. E. Behmer**, om ändrad lydelse af 26 § 3 mom. af förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin m. m.

Det uti 26 § 3 mom. af kongl. förordningen den 24 maj 1895, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, förekommande stadgande, att under sön- och helgdagar utskänkning af bränvin är i allmänhet tillåten endast vid måltider åt spisande gäster, har visat sig vara mycket svårtillämpligt och i allmänhet icke eller åtminstone högst otillfredsställande uppfylla det dermed afsedda ändamål, som ju skulle vara att inskränka superiet å nämnde dagar. Att stadgandet är ett osäkert medel för detta ändamåls vinnande beror på dess otydlighet, som tillåter olika tolkningar både af hvad med måltid skall förstås och i afseende å spisandet. På sina ställen lär det anses tillräckligt, att till reqvirerad spirituosa af hvad slag det vara må framsättes en mindre påbredd smörgås för hvarje gäst, på andra ställen hänvisas gästerna vid spritdryckernas serverande till ett dukadt smörgåsbord, i båda fallen utan hänsyn till om »spisning» verkligen eger rum. Ja det lär till och med på något ställe hafva gått så långt, att af papper maché imiterade rätter framsatts jemte spriten. De föreståndare för utskänkingsställen, hvilka, såvidt möjligt, rätt uppfatta lagbudet, lemna spritdryck endast till reqvirerad måltid af varm mat; men huru öfvervaka att mat verkligen förtäres, att gästen är »spisande»?! Och för öfrigt är ju personers behof af mat till måltider mycket olika.

Jag har mig bekant, att högsta domstolen i mål, der en person, som egde rätt till utskänkning af maldrycker vid måltider åt spisande gäster, stod tilltalad för öfverskridande af denna rätt, frikânt personen, enär till hvarje ölflaska serverats en smörgås, som äfven förtärts. Får man tillämpa detta domslut på spritutskänknigen å sön- och helgdagar — och det synes mig vara fullt tillämpligt — så skulle gästen kunna bekomma lika många glas spritdrycker, som antalet smörgåsar han förmår förtära; och detta antal kunde blifva mycket stort, enär smörgåsarnes *storlek* ej lærer kunna bestämmas.

Lagens mening är tydligen endast den att bereda personer, som det önska, tillfälle att vid födas intagande å utskänkingsställe sön- och helgdag erhålla måltidssup, men detta är ingalunda bestämdt uttryckt i mom. och lærer väl svårligen hafva kunnat insättas med sådana ord, att icke för- tolkning kunnat ske.

Då emellertid stadgandet uti sagde mom. visat sig icke kunna uppfylla det dermed afsedda ändamål;

då stadgandets otydlighet kan föranleda ofrivilliga lagbrott och i allt fall gifver anledning till olika förfarande på olika ställen;

då det icke är af behovvet med nödvändighet påkalladt, att spritdrycker serveras å utskänkingsställe under sön- och helgdagar, hvilkas lagstadgade helgd bättre bevaras genom undvikande af dylik servering, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen behagar besluta det 26 § 3 mom. af kongl. förordningen den 24 maj 1895, angående vilkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, erhåller följande förändrade lydelse:

»Under sön- och helgdagar är utskänkning af bränvin icke tillåten.»

Stockholm den 24 januari 1898.

J. E. Behmer.